

žaloby, o d v o l a c í s o u d jen částkou 613 Kč, na niž měl žalobce nárok podle kolektivní smlouvy jako na náhradu za mzdu na 6 dní, zamítl však žalobu co do zbytku 2.145 Kč.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl žalobcovu dovolání z

d ů v o d ů:

Dělnictvu bylo ujednání o vysazení z práce oznámeno, i žalobci, a nebylo nikým nic proti tomu namítáno. Žalobce, když mu bylo sděleno usnesení o vysazení, prohlásil, že to bere na vědomí, v odvolacím řízení řízení připustil, že mu vždy při jednotlivém vysazení z práce bylo oznámeno, na jakou dobu musí vysaditi, a není o tom sporu, že po dobu vysazení nepřišel do práce. Žalobce netvrdil, že, byv zvolen náhradníkem člena závodního výboru, dal nějakým způsobem najevo, že se ujednáním o vysazení z práce necítí již vázán, a nebylo zvláště prokázáno, že si po dotčené volbě stěžoval u závodního výboru, naopak byv i poté opětovně vysazen podrobil se tomuto opatření a nepřišel do práce. Jeho opětovné soukromé poznámky vůči různým svědkům, že s tím vysazením jest již toho mnoho a pod., nemají významu. Okolnost, že žalobce byl dodatečně zvolen náhradníkem člena závodního výboru, nebyla tomu na závalu, aby ujednání o vysazení z práce bylo na něho použito, přistoupil-li k dohodě, zejména když ani netvrdil a neprokázal, že vysazením mu bylo bráněno plnití úkoly členské. Odvolací soud tedy nepochybil, měl-li za to, že v souzené věci došlo mezi žalovanou firmou a jejími zaměstnanci, mezi nimi též se žalobcem, k ujednání o vysazení z práce. Tato platná a právně účinná dohoda se však nesrovnává s pojmem »propuštění«, neboť třebas »propuštění« ve smyslu § 22, odst. 2 zák. č. 330/21 Sb. z. a n. nelze obmezovati na propuštění v technickém slova smyslu, jest přece propuštěním rozuměti vždy jen jednostranné rozvázání služebního poměru se strany zaměstnavatele (Sb. n. s. 4296), jímž však není nová (jiná) úprava služebního poměru, s vysazením z práce na určitou dobu se souhlasem zaměstnancovým (Sb. n. s. 13788). Při úpravě, k níž přistoupil zaměstnanec dobrovolně, není důvodu k poskytnutí ochrany podle § 22 cit. zákona.

Čís. 15603.

I příslušenství tříletého nedoplatku daňového požívá přednostního práva zástavního jen, bylo-li do 2 let po splatnosti knihovně zajištěno.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1936, R II 395/36.)

P r v ý s o u d rozvrhuje nejvyšší podání přiznal vymáhající věřitelce úřadovně A Všeobecného pensijního ústavu v přednostním pořadí i příslušenství tříletého nedoplatku pojistného. R e k u r s n í s o u d tyto nedoplatky vymáhající věřitelce v přednostním pořadí nepřiznal.

D ů v o d y: Ve smyslu § 265 zák. čís. 76/27, který platí i pro pořadí pojistného všeobecného pensijního ústavu, požívá příslušenství nedoplateků též přednostního zástavního práva jako nedoplatky samy. K příslušenství náleží ve smyslu § 259 zák. čís. 76/27 úroky z prodlení, náhrada upomínacích výloh a exekuční útraty. Tytéž zásady platí také pro pojistné všeobecného pensijního ústavu. Nedoplatek pojistného s příslušenstvím, totiž i s útratami exekučními, požívá přednostního práva, pokud nejde o nedoplatek starší 2 let, pro nedoplatky starší, nejvýše však tříleté, nepromlčuje se přednostní právo zástavní, byly-li tyto nedoplatky s příslušenstvím (útratami) do 2 let od splatnosti knihovně zajištěny. To se týká nejen nedoplatku samého, nýbrž i všech upomínacích výloh, exekučních útrat mobilární i reální exekuce. Tu jest zjištěno, že útraty nespádají již do 2leté lhůty ve smyslu § 265, odst. 2 zák. čís. 76/27 a nebyly také knihovně zajištěny ve smyslu § 265, odst. 3 zák. čís. 76/27. Nelze proto přiznati těmto shora uvedeným nákladům výsadní pořadí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dle § 265, odst. 3 zákona ze dne 15. června 1927 čís. 76 Sb. z. a n. jest přednostní zástavní právo u starších než dvouletých, nejvýše však tříletých nedoplateků vázáno podmínkou, že byl nedoplatek knihovně zajištěn nejdéle do 2 let po splatnosti. Aby příslušenství nedoplatku v takovém případě požívalo přednostního zástavního práva, musí být rovněž knihovně zajištěno; vyplývá tak nejen z toho, že odstavec třetí uvedeného ustanovení poukazuje při slově nedoplatek na odst. první a druhý, kdež se výslovně mluví o nedoplatku s přírážkami a příslušenstvím, nýbrž i z ustanovení k § 284 vládního nařízení ze dne 30. prosince 1927 čís. 175 Sb. z. a n., jež stanoví, že zajištění splatných daní s přírážkami a příslušenstvím se děje na základě výkazu nedoplateků mimo jiné také nuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti.

Čís. 15604.

Pořad práva pro nárok státu na peněžité plnění, k němuž strana se zavázala narovnáním v upouštěcím důchodkovém řízení.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1936, R II 457/36.)

Podle přednesu žalujícího státu se mu žalovaný zavázal zaplatiti v upouštěcím důchodkovém řízení 50.000 Kč, na které složil 10.000 Kč a zbytek se zavázal zaplatiti do 30 dnů, což dosud neučinil. Proti žalobě na zaplacení této částky namítl žalovaný především nepřípustnost pořadu práva, ježto se žalobou vymáhá na něm zaplacení pokuty důchodkové vzniklé v trestním řízení, v němž vystupuje na jedné straně stát jako osoba vrchnostenská a na druhé straně poplatník, osoba